מ׳ בר־אשר: נפנה כעת אל שלושת המונחים הַתְּפָּלָה או הַמְתְּקָה, מֵצֵּת, קְוְנוּט.

ע׳ אורנן: חשוב לי מאוד להסביר למליאה מדוע ההצעה קונט ל־quantize אינה נכונה. מדובר בפועל גזור־שם שנוצר מסחיטת שורש מן הפועל האנגלי to quantize, הגזור מן המילה קוואנט. מבדיקה שלי כיצד העברית החדשה סוחטת שורשים משמות עולות שתי אפשרויות. במקרים מעטים אפשר לוותר על אחד העיצורים. למשל, ממצב־רוח נגזר מצוברח. המ"ם נתפסת כמ"ם הבינוני של בניין פועל, ובמקום חמישה עיצורי שורש נותרנו עם ארבעה: צבר״ח. הפעלים יהיו צָבְרֶחַ, צֻבְרַח וכיו״ב; במונחי כימיה נמצא אָלְמֶם, אָלְמוּם. השורש המרובע אלמ״ם נסחט מאַל־מַיִם, בהשמטת היו״ד העיצורית. אך ברוב המקרים כל העיצורים נמצאים, אפילו מדובר בשורש בן חמישה עיצורים, כמו סָנְכָּרֵן, טָלְגָּרַף, פְּרְקְלֵט. במקרים אלו השאלה היא אם תבוא התנועה אחרי העיצור התנועה synchronize-התשון או השני. התשובה לשאלה טמונה בלעז. מאחר שב הראשונה באה אחרי העיצור הראשון, זה מקום התנועה גם בפועל העברי סְנְכְּרַן, וכן בפועל טִלְגְרָף הגזור מטֵלגרף; מצד שני מאחר שבפְּרַקליט התנועה הראשונה באה רק אחרי העיצור השני, הפועל הנגזר הוא פַּרְקְלֵט. זאת גם הסיבה להכפלת העיצור האחרון בפועל פְּלְרְטֵט. בשם העצם פְּלִירְט יש רק ארבעה עיצורים, ומאחר שהתנועה הראשונה באה אחרי העיצור השני, לא יכול היה להיווצר הפועל פָּלְרֵט. כדי לפתוח את הפועל בצרור של שני עיצורים נדרשים חמישה עיצורי שורש, ועל כן ההכפלה.

בהביננו זאת, אפשר לבדוק את הצורות שלפנינו. מאחר שהן נגזרות מהשם קוואנט, שם בן ארבעה עיצורים הפותח ברצף שני העיצורים ק־ו, טבעי שדינן יהיה כדין הצורות שנגזרו מפְּלִירְט. כלומר שלארבעת העיצורים יתווסף עיצור חמישי על ידי הכפלת הטי"ת כדי שגם הפעלים הנגזרים יוכלו לפתוח ברצף שני העיצורים ק־ו. מכאן אפשר להבין את שם הפעולה המשמש קוְנְטוּט וצורות כגון מקְוַנְטָט. הצורות המוצעות קְוְנוּט, קְוְנֵט וכיו״ב מלאכותיות וצריך לדחות אותן. לא נכון לשים תנועה בין שני העיצורים הראשונים.

ר׳ גדיש: הבעיה איננה בצורה קְּוְנְטוּט אלא בצורות דוגמת הבינוני הסביל מקְוַנְטָט. איך תנוקד המ״ם? בסגול? ברגע שמציבים צרור עיצורים בראש הבסיס, נוצרות צורות שהדקדוק העברי אינו מכיר אותן. ועד המינוח היה מודע להן ולשימוש בהן, אבל חיפש פתרון המתיישב עם הדקדוק, והצעתו התקבלה על דעת האנשים שהאד׳ טריינין נועץ בהם.

ע׳ אורגן: תוספת מ״ם הבינוני בצורת הסביל מקוונטט יוצרת רצף של שלושה עיצורים. לפי חוקי ההגה של העברית החדשה, צרור כזה מתבקע על ידי הכנסת תנועה אחרי העיצור הראשון. לפיכך צריכה המ״ם להיות מנוקדת בסגול. זאת דרך הלשון. וגם אם צורות כאלה לא התקיימו בעבר והן מחידושי העברית בת־ימינו, אין לחשוש מהן.

י׳ עופר: אני רוצה לציין שגם הצורות קונט וקונט חריגות מבחינת תורת ההגה הקלסית:

ויצרת לכאורה דו־תנועות שהעברית אינה מורגלת בהן. לדעתי u-i i ייצורית אחרי i אין בכך כדי לפסול את הצורות המוצעות, אבל חשוב לדעת זאת כשבאים לאשרן.

א' טריינין: תורת הקוואנטים חשובה מאוד בפיזיקה, וכמרצה כשנדרשתי לגזור פועל מן השם קוואנט שפירושו 'מנה', נהגתי לומר לעשות קוואנטיזציה או לקוונטט, אבל שתי האפשרויות היו מסורבלות. כשבתחילה עלה בישיבת הוועדה הרעיון לקוונט, הוא נשמע לי משונה. אבל התרגלתי אליו במהירות. הוא שומר בעיצוריו על הקשר לקוואנט, הוא נוח לשימוש, וחשוב לציין שגם חבריי בפיזיקה ובכימיה פיזיקלית קיבלו אותו בהתלהבות.

מ׳ בר־אשר: אם אין הערות נוספות, נעבור להצבעה.

הצבעה

13 – בעד הצעת הוועדה לשורש מרובע קְוְנוּט, קְוְנֵט וכיו״ב 2 – בעד הצעת אורנן לשורש מחומש קְוְנָטוּט, קְוְנָטָט וכיו״ב

.(quantization, quantize, quantized). הוחלט: קונוט, קונט, מקונט